

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

Cap. XVI. Aspirationes ex Nominibus Dei, ejusque attributis, &
perfectionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

guttas pretiosissimi vini charitatis vestrae, quia aruit sicut testa virtus mea, & defecit praesenti animi mea.

6. Subvenite mihi misero peccatori sedenti in tenebris, & umbram mortis, & solvite vincula captivitatis meae.

7. Liberate me à tumultuantium affectionum turbam, ut sedeam solitarius, & taceam, & audiam vocem Domini loquentis in silentio ad cor meum.

8. Elevate me ab hac sordida terra, ut mihi mundus crucifixus sit, & ego mundo.

9. Ad me respicite, gens illustrissima, & hereditas summi Dei, adhuc peregrinantem in hoc exilio, & mittite de Caelo opem & consolationem.

10. Circumdate me gaudentem, & exultantem de vestra beatitudine, & gratiam impetrate virtutes vestras imitandi, ut vestris adjutus suffragiis particeps fiam vestri gaudii & coronae.

Hæc in exemplum. Plura suggerent usus & affectus. Sunt autem quatuor capita, ac veluti fontes uberrimi, à quibus aspirationes ad omnes & singulos aeterni regni proceres peti possunt. Primo quidem ex titulis honoris, dignitatis, perfectionis, & diversarum virtutum, quæ in illis elucent. Secundo ex perceptis beneficiis, pro illis gratias agendo. Tertio, invocando illos, ut propitientur peccatis nostris, eorumque remissionem nobis obtineant. Quarto, multiplicem miseriam nostram, & innumerabiles necessitates proponendo, ut à malis omnibus erui, cunctisque bonis imbui, ipsorum meritis & precibus mereamur.

CAPUT XVI.

Aspirationes ex nominibus Dei, ejusque attributis, & perfectionibus.

Qui magnam mentis adeptam puritate ad unionem cum Deo aspirare jam digni sunt, præter affectus, quos pro perfectis supra descriptimus, alios elicere possunt ex divinorum attributorum contemplatione. Ad hos enim pertinent Dei verba per os Prophetae dicentis. *Vacate, & videte quoniam ego sum Deus.* Vacate, inquit, ab inutilibus cogitationibus, ab affectibus, & desiderijs terrenis; & videte oculo

fidei ac contemplationis, quoniam ego sum Deus omnipotens, immensus, infinitus. Rectè Sapiens: *Nōsse Deum consummata justitia est, & scire virtutem ejus, radix est immortalitatis.* Si tamen ad cognitionem accedat amor, parum enim prodesset nuda Dei speculatio, nisi simul voluntas ad eum assurgeret piis affectibus, & motibus anagogicis. Id qualiter fieri debeat, sequentibus aspirationibus breviter indicabo, ut, qui Theologicam Dei noticiam imbuti sunt, dicant cum Apostolo: *Conversatio nostra in Cælis est.*

DECAS I.

1. **A**peri, Domine, oculos animæ meæ, ut non contenti aspectu rerum temporalium, quas percipiunt sensus; ascendant ad æternam contemplanda, quæ non videntur, teque aspiciant Deum invisibilem, qui es in omnibus, & super omnia.

2. Deus immensæ majestatis, verè mirabilis facta est scientia tua ex me; omnia tamen ossa mea, omnia membra, sensus, & potentia dicunt, quia tu es Deus, & non alius similis tibi. Tu es meum esse, & mea vita, & gaudeo, quia te plusquam me diligere debeo.

3. O si omnia membra mea, omnes sensus, & fibrae verterentur in linguas, ut hoc prædicarent toti mundo, quia tu solus es, qui es, ac propterea omnes gentes te laudarent, & glorificarent! O si te omnes agnoscerent, & diligerent plusquam vitam suam, quia in te omnes vivunt, moventur, & sunt.

4. O pelagus omnis essentia, & existentia, tu es ipsum esse omne esse continens omnia; à te omnia pendent & effluunt, & in te resuunt, & eatenus sunt, quatenus aliquid tui esse participant. Me igitur despiciam, & omnia quæ non sunt: te autem amabo, & tibi adhaerebo, qui solus es.

5. Deus perfectissime, & causa omnium entium, perfice gratiam tuam esse, quod mihi dedisti, ut perfectum sit, sicut & tuum perfectum est; quia ex me ipso nihil sum.

6. O substantia simplicissima, quæ omnia es, quam intimè te diligere, & super omnia aestimare debeo! Tu nihil de temporibus, nihil de locis, nihil de rebus trahis. Non partibus constas, ut corpus: non affectibus distas,

ut anima: non formis substas, ut omne quod factum est. Fac me amulari simplicitatem tuam, ut in omnibus simplex & purus sim, te solum quaerens & desiderans.

7. Tu solus impeccabilis es, tu solus habes immortalitatem. Per hanc te oro, ut moriar morte iustorum, & à morte peccati semper eripiar.

8. Clarifica, Domine, mentem meam, ut cognoscam illud esse, quod tu habes per tuam essentiam; & illud non esse, quod ego habeo ex me ipso; ut supra duplicem hanc cognitionem, tanquam supra duplicem polum, moveatur rota vitæ meæ, donec ad te perveniam.

9. Quam immensa & incomprehensibilis est perfectio tua, Domine, cui nihil deest, & à quo omnia perfectionem accipiunt? Sim & ego perfectus, sicut & tu perfectus es. Operare in me quod iussisti, & fac me ita perfectum, ut nihil mihi desit.

10. Deus meus & omnia, principium meum, & finis ultimus, tu es mihi omnia quæ concupiscere possum: tu meæ divitiæ, meæ delitiæ, mei honores, & dignitates, ac thesauri infiniti: in te solo omnia habeo, omnia autem sine te nihil sunt mihi. Quando veniam ad te, ut in te omnia habeam?

DECAS II.

1. **I**llumina intellectum meum, perfectissime Deus, ut in creaturis omnibus te respiciam earum creatorem, à quo illæ suam perfectionem accipiunt. Purifica affectum, ut in omnibus te amem, & quaeram, qui es bonum & finis omnium.

2. O dilecte cordis mei, si ita me oblectat pulchritudo, & perfectio creaturarum, cur non potius pulchritudo, & perfectio tua, à quâ illæ processerunt? Diligam te præ omnibus qui omnium pulchritudinem & perfectionem excedis in infinitum, nec illas diligam, nisi in te, & propter te.

3. Tu solus, Domine, nullum terminum habes: omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram te. Tuam igitur infinitatem adoro, & absque ullotermine te amare desidero.

4. Deus immense, qui excelsior Cælo es, profundior inferno, longior terrâ, latior mari; qui omnia replet, omnia continet, omnia penetras, clarifica internos oculos meos, ut certius te videam, quàm si te viderem oculo externo & corporeo.

5. Rex superne, qui in toto tuo regno ita es per essentiam, ut totus assistas cuilibet parti; concede mihi, ut totus coram te sim; tibi que serviam ex toto corde, ex totâ mente, ex totâ virtute.

6. Domine Deus, qui in omni loco contemplaris bonos & malos; acue fidem meam, ut cum solus sum; me solum non esse considerem, teque præsentem attendens, nihil faciam tuâ præsentia indignum.

7. Deus meus, qui realiter intrâ me es, magis intimus mihi, quàm sim ego mihi ipsi; perfice in me hanc conjunctionem, quam tecum habes, addens perfectissimam unionem gratiæ, & charitatis tuæ, ut unus tecum spiritus efficiar in æternum.

8. Deus immutabilis, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio, fac me immutabiliter tibi adhærere, ut, sicut tu idem ipse es, & anni tui non deficient, ita ego à viâ rectitudinis nunquam deficiam, & in amore tuo semper idem perseverem.

9. Æterne Deus, principio carens, & sine, fac me despiciere temporalia, quæ caduca sunt, & transitoria, & diligere æterna, quæ semper tecum perdurabunt.

10. Omnes dii gentium dæmonia, tu autem, Domine, solus es Deus, & non est alius præter te. Propugna causam tuam, & destrue multitudinem idolorum, ut omnes homines in te unum sint, teque uno ore laudent, & glorificent. Da etiam mihi illud unum, quod solum est necessarium.

DECAS III.

1. **D**EUS invisibilis, quando te videbo, non per speculum, & in ænigmate, sed facie ad faciem? O si te cognoscerem, sicut à te cognitus sum, ut, sicut tu me amas, ita te amarem! sed quia cognitio obscura & brevis est, te amabo quantum possum, donec te videam sicut desidero.

2. Incomprehensibilis & ineffabilis Deus, gaudeo, quod ipsi supremi spiritus in tuo conspectu quasi cæci sint: vincis enim omnem scientiam illorum, nec ulla creatura te nominare, sicuti es, aut comprehendere potest. Utinam saltem vires omnes intendam, & applicem ad te diligendum, quandoquidem ad comprehendendum non sufficio.

3. Deus vivens & verus, prima & summa veritas,

ritas, verax in sermonibus tuis, & fidelis in promissionibus: da mihi obsecro veritatem amare, in veritate ambulare, in te sperare & credere, & omnem hypocrisim ac duplicitatem detestari.

4. Sancte Sanctorum, Deus, exemplar & finis totius sanctitatis, fateor me nullam sanctitatem habere posse, nisi tu dederis, nec in eam persistere, nisi tu conservaveris. Funda me in hac profundâ humilitate, ut dignus sim ascendere ad altissimam sanctitatem.

5. O summa, suprema, & essentialis bonitas, Deus meus, quam poenitet me, quod te derelicto fonte omnium bonorum, ad bona fucata & apparentia me converterim. Mirifica voluntatem meam, ut te unicum & summum bonum quaeram & diligam.

6. Da mihi, ô summa bonitas, summum amorem mihi possibilem, ut toto illo te summe amabilem amem. Deberem sane infinito amore te prosequi, quia infinite bonus es, sed quia incapax infiniti amoris sum, opto saltem te amare summo conatu mihi possibili.

7. Totus mihi es amabilis, Dilecte mi, quia totum est bonum, quidquid est in te. Utinam sic tibi amabile esset, quidquid est in me. Aufer ab animâ meâ omne genus culpæ & maculæ, ut tota sit pulchra in oculis tuis, & amabilis cordi tuo.

8. Ne permittas, bonitas infinita, ullum esse hominem, qui te non amet: aperi oculos odientium te; si enim vivâ fide te cognoscere, nunquam odissent.

9. Mirabilis es, Domine, in te ipso, mirabilis in operibus tuis, mirabilis in Sanctis tuis: Tu facis mirabilia magna solus. Te igitur intellectus meus rerum novarum & mirabilium indagator semper consideret, reliqua omnia tanquam vilia & communia rejiciat.

10. Cor meum & caro mea exultaverunt in Deum vivum: licet enim horrendum sit, incidere in manus tuas, tamen es Deus vivens, & vita, ad misericordiam.

DECAS IV.

1. **D**eus scientiarum, & totius sapientiæ fons, qui omnia nôsti, & nihil est absconditum ab oculis tuis: ecce colloco me in infimo loco mei nihili, & meæ omnimodæ ignorantia; precorque humiliter, ut tribuas mi-

hi nôsse te ipsum, & voluntatem tuam, & hæc cognitio sufficit mihi, adjuvante me gratiâ tuâ, ut te cognitem diligam, & faciam quod à me requiris.

2. Domine discretor cogitationum & intentionum cordis, in cujus conspectu nulla est creatura invisibilis, utinam noscas me ex nomine, ut me cognitem & tuæ providentiæ subiectum sciens, omnem mei curam & sollicitudinem in te projiciam.

3. O altitudo divitiarum sapientiæ & scientiæ Dei, quam incomprehensibilia sunt judicia tua, & investigabiles viæ tuæ. Incerta & occulta hujus admirabilis sapientiæ veneror, & adoro, ejusque justissimæ dispositioni me prorsus committo.

4. Emitte, Domine, sapientiam tuam à sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore: precedat illa omnia opera mea, comitetur me in omnibus quæ fecero, ac eò deducat, ubi clare te videam.

5. Rerum omnium summe Artifex Deus, qui omnia disposuisti in numero, pondere, & mensurâ, juxta exemplar in mente tuâ præexistens; fac me ita perfectum, ut ideam veræ perfectionis in te existentem, quantum fieri potest, imiter, & exprimam in me ipso.

6. Lux beatissima Deus, & lumen cordium, qui lucem habitas inaccessibilem, & illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum, emitte lucem tuam à montibus æternis, & splendoribus Sanctorum illumina cor meum, ut verbo & exemplo cunctis præluceam.

7. Deus, qui revelas abscondita, & vides in tenebris constituta, da mihi abyssum judiciorum tuorum timere & venerari, tuamque voluntatem in præceptis & consiliis tuis revelatam semper agnoscere, & strenuè perficere; cætera verò, quæ ad me non pertinent, nequaquam perscrutari.

8. Ostende mihi, Deus, magnitudinem amoris tui, ut eo cognito vehementer admiser, & secundum parvitatem meam tantæ dignationi vicem rependam.

9. Gratias tibi ago, Amantissime Deus, quia ab æterno dilexisti me, & ex merâ gratiâ tuâ voluisti ut essem, & talis essem. Fateor impossibile esse, ut eo modo te diligam, quo tu me: possum enim bene tibi velle, sed non aliquid dare tibi, quo tu careas. Deo nihilominus tibi, quod ipse mihi largitus es, serviens tibi
& pro

& pro omnibus gratias agens: quod verò tibi dare nequeo, debeo proximis meis, amore tui.

10. Quàm admirabilis est amor tuus erga hominem, Deus meus, propter quem tot creaturas in suâ naturâ perfectas condidisti? O si tot haberem corda, quot illæ sunt, ut illis omnibus earum nomine te diligerem & glorificarem, reddens tibi debitum quod illæ nequeunt; & cujus ego illarum causâ debitor sum.

DECAS V.

1. **A** Mator sempiternæ, qui nunquam cessas amare, & cum amore operari, nam si cessares, omnia desinerent esse, concede mihi, ut nunquam cessem te amare, aut propter amorem tuum operari, si enim charitatem non habuero, nihil sum.

2. Diligam te toto corde, Deus meus, & omnem amorem meum in te uno collocabo, quia tu Pater meus es, tu frater, tu sponsus, tu amicus, & benefactor in æternum.

3. Dulcissime Deus, amabilis super omnia quæ cogitari possunt; magnum fuit beneficium, quod me ad imaginem & similitudinem tuam condideris, sed infinita charitas tua adhuc me voluit ad altiorem similitudinem elevare per gratiam & charitatem, ut non solum servus, sed amicus tuus essem. Utinam hæc amicitia ex parte meâ perfecta sit, sicut ex tuâ est perfectissima.

4. Utinam semper te dilexissim, superoptime Deus, ex quo sum homo, quia tu me dilexisti ex quo es Deus. Ne differas, anima mea, Deum diligere, amâ Amorem ab æterno te amantem.

5. Quàm immensa est charitas tua, æternæ Deus, qui solem tuum oriri facis super bonos & malos? Occlude, si fieri potest, januas inferni, ut nemo eo descendat, ubi omnes te oderunt: aperi portas Cœli, ut omnes eo conscendant, ubi omnes te diligunt.

6. O altitudo bonitatis Dei, ô amor ineffabilis; qui, ut perfectam cum homine amicitiam contraheres, illum ad Dei æqualitatem sublimasti! Quas tibi referam gratias pro tam eximio beneficio? laudet te ipsamet charitas tua, & benedicant opera, quæ ab illâ proveniunt.

7. Exulto, Domine, cum lego in scripturis tuis, quia tu charitas es. Quid enim dulcius,

quid lætius audiri potest? Da igitur mihi te ipsum, da charitatem tuam. Diligam te, sicut vis diligi, & da quod jubes, ut implere possim quod desideras.

8. Deus fortis, & Zelotes, æmulator, qui ob nimium erga me amorem zelo zelaris, ne amorem tibi debitum alteri tribuam: accendatur velut ignis zelus tuus, nec me unquam permittas ab amore tuo declinare.

9. Amator ardentissime, cujus amor transiit in zelum, comedat me zelus gloriæ tuæ, & ad eam propagandam semper impellat.

10. Deus autor pacis & amator, aufer à zelo meo omnem perturbationem, ut similis sit zelo tuo, pacificus, discretus, secundam scientiam. Tu es enim princeps pacis: & Ecclesiam tuam fundasti in pulchritudine pacis: omnia in pace & tranquillitate disponis, & factus est in pace locus tuus.

DECAS VI.

1. **M**iserator, misericors Domine, longanimis & multam misericors, cui proprium est misereri semper & parcere; mirifica super me misericordiam tuam, & secundam multitudinem miserationum tuarum dele omnes iniquitates meas.

2. Præveniat me misericordia tua, Domine, subsequatur omnibus diebus vitæ meæ, ut liber sim ab omni miseriâ animæ, & corporis. Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam, & cantabo in æternum, quia tu es Deus vita mea, & misericordia mea.

3. Justus es, Domine, & rectum judicium tuum; justitiâ plena est dextera tua, Millies pro hac te laudo, precorque ut non intres in judicium cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

4. Justissime Judex, qui scrutaris Hierusalem in lucernis, & judicas æquitatem, vide si via iniquitatis in me est, & deduc me in viam æternam. Ulciscere hic in æternitate. Libera me nunc ab omni peccato, ut in judicio tuo ab ultione liber evadam.

5. Fortissime Deus, in quo omnia, & sine quo nihil possum, vide infirmitatem meam, & laborem meum, & roboram me virtute tua, ut meipsum vincam, & omnia quæ virtuti adversantur.

6. Scio, Domine, quia tu es Deus clemens, & benignus, & infinitæ patientiæ, qui disti-
mulas

mulas peccata hominum propter poenitentiam : suscipe me itaque revertentem ad te , & præsta , ut patientiâ tuâ non abutar.

7. Vere tu , Domine , suavis & mitis es , & multa misericordiâ omnibus invocantibus te : quare precor , ut corripas me in mansuetudine , & suavitate tuâ , non autem in furore tuo ; ne fortè ad nihilum redigas me.

8. Magnus es Domine , & laudabilis nimis , terribilis super omnes Deos : benedicant te omnia opera tua , cælum & terra , & quidquid in eis continetur.

9. Quidquid eveniat mihi , Domine , semper laus tua erit in ore meo. Linguâ autem deficiente , omnis respiratio mea sit laudis tuæ significatio. Corpore verò extincto , & in pulverem redacto , laudes tibi infinitas dicant minutissima quæque pulveris grana usque ad extremum iudicii diem.

10. Univerfa propter temetipsum operatus es , Domine , tu finis omnium rerum , & non est alius ultimus finis præter te. Verè fecisti nos ad te , & inquietum est cor nostrum , donec requiescat in te : Tu es civitas , ad quam tendimus : tu portus , ad quem navigamus ; tu magnes cordis nostri. Trahe nos igitur ad te ab hoc durissimo exilio , ab hoc mari procelloso.

DECAS VII.

1. **T**erribilis es Domine , & magnus vehementer , & mirabilis potentia tua ; fecisti enim omnia , quæ voluisti in cælo & in terra , quia subest tibi cum volueris posse : imò plura infinities facere potes , quàm vel cogitatione ego assequi valeam. Robora impotentiam meam omnipotentia tua , quia sine te nihil facere possum , & tu omnia operaris in me.

2. Deus liberalissime , gratias ago tibi ob tot insignia opera tuæ infinitæ liberalitatis : concede ut sim liberalis in reddendo tibi , quod à te accipio.

3. Offero tibi cor meum , suscipe illud , Domine , quia melius & securius apud te erit , quàm apud me.

4. O Deus omnipotens , qui totam terræ molem appendis , nulli rei extra innixus , oro ut mihi nihilum meum verè agnoscanti , tu solus mea sis firmitas , & in te secunda sit virtus mea.

5. Benignissime Pater , cuius providentia

in sui dispositione non fallitur , dirige omnes actiones meas in finem à te destinatum , quia in manibus tuis sortes meæ , & iis me totaliter committo.

6. Amantissime creator , qui admiranda providentia singulis prospicis creaturis , & mihi ab æterno bona præparasti , quibus nunc fruor ; fac me ita transire per bona temporalia , ut non amittam æterna.

7. Respexisti me , Deus , ante mundi constitutionem , & dilexisti me , antequam quidquam boni vel mali facerem , & ex mera tua bonitate elegisti me in Christo , ut essent sanctus & immaculatus. Et nunc , Domine , gratias ago pro tam insigni beneficio , precorque , ut des mihi per bona opera certam facere vocationem meam.

8. Manus tuæ , Domine , fecerunt me , & plasnaverunt me : da mihi intellectum , ut discam mandata tua. Et sicut esse quod habeo dedisti mihi , ita etiam da perfectionem , qua careo , ut opus tuum sit omni ex parte perfectum.

9. O sapientia Divina , quæ ex ore Altissimi produisti , primogenita ante omnem creaturam , quæ effecisti in cælis , ut oriretur lumen indeficiens , largire mihi partem aliquam tuæ lucis , quæ indeficiens in me permaneat.

10. Æterna Sapientia , cuius delitiæ creare filios hominum , & esse cum illis ; quandoquidem me creasti conversationis tuæ & boni infiniti capacem , ne vacuum esse permittas hanc in me capacitatem , sed age mecum familiariter , & imple me teipsâ , quia tu sola sufficis mihi.

DECAS VIII.

1. **P**ater misericordiarum , qui Electos tuos prædestinasti conformes fieri Imagini Filii tui , ita me illi conforma in sanctitate , ut , cum apparuerit , ei similis sim in gloria.

2. Benefactor immense , dator & conservator omnium bonorum , qui omnia quæ fecisti continuata quadam creatione conservas , & ad omnes actiones nostras semper concurris ; conserva me , quoniam in te speravi , & fac me semper operari , quod tibi placet , ut concursus tuus in meum commodum semper cedat , & ad majorem tuam gloriam.

3. Regè me , Domine , & guberna me : ne quaeso ego me ipsum regam , nec me gubernet mundus , aut caro : tu enim sollicitus es de me ,

V

meique

meique curam sapientissimè geras, ac si ego solus essem in mundo, qui tamen omnium sum miserrimus.

4. Submitto me, Domine, providentiæ & dispositioni tuæ in tempore & in æternitate: in te projicio omnem sollicitudinem meam; quia non derelinquis diligentes te: & si quæsero regnum Dei, & justitiam ejus; cætera omnia adjicientur mihi.

5. Gratiâs tibi ago, bonum infinitum, quia ex malis nostris bona deducis, & permittis nostram miseriam, ut magis emineat misericordia tua: Ostende quæto in me hujusmodi providentiam, ut omnia mihi cooperentur in bonum.

6. O suavissima Dei providentia, quid amplius facere potuisti? Sic nimirum dilexisti mundum, ut Filium tuum Unigenitum dares: Filium inquam tuum, ut servum redimeres, tradidisti. Applica nunc mihi tam copiosæ redemptionis fructus, ut per gratiam tuam redemptus, te fruar semper in gloriâ.

7. Esto mihi, dulcissime Jesu, sapientia, justitia, sanctificatio, & redemptio; applicans mihi efficaciter pretium sanguinis tui, quem pro omnibus effudisti.

8. Tibi gratias ago, Amantissime Pater, quia me vocasti vocatione tuâ sanctâ ad fidem tuam, & statim natum per Baptisimum regenerasti, à te autem aversum miris modis ad te pertraxisti, & gratiâ tuâ justificasti. Nisi enim tua inspiratio me prævenisset immeritum, jam meritis pro sceleribus penis afficerer.

9. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universâ terrâ! Mirabilis enim fuisti in creatione, mirabilis in redemptione, sed multo mirabilior in convivio, quod parasti nobis in dulcedine tuâ, in quo anima nostra Redemptoris nostri carnem manducat, & sanguinem bibit. Utinam mihi liceat hac salutari mensâ refectò dicere cum Apostolo: Vivo ego, jam non ego, vivit verò in me Christus.

10. Pastor supreme, salva me ex ore leonum, & luporum infernalium, quia parasti in conspectu meo hanc mensam cœlestem adversus eos, qui tribulant me.

DECAS IX.

O Fons bonitatis, Deus animæ meæ, quis sum ego, & quæ domus meæ,

ut me vocare dignatus sis ad hunc sublimem statum Religionis? Nam cum essem in seculo sicut unus ex multis, claudicans in duas partes, intonasti de cœlo, & dedisti vocem tuam, vocem magnam & efficacem, quâ de mundi deserto eduxisti me, & in paradysum transtulisti.

2. Gratiâs tibi, Magister supreme, ago, quòd me in discipulum tuum elegeris in hac scholâ perfectionis, multis aliis relictis, qui me digniores erant. Da mihi sequi vestigia tua, & quod docuisti semper implere.

3. Adveniat regnum tuum, Rex sempiternæ, regnum æternum, quod præparasti diligentibus te: Ostende mihi bona, quæ promissisti, & ita me excita ad illa procuranda, ut ea tandem obtineam.

4. Quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! Concupiscit, & præ magnitudine desiderii deficit anima mea, dum cogitat de atriis tuis. O quando veniam, ut in eis habitem, & tantâ fruar pulchritudine?

5. Multa scio de te, Domine, sed nescio quid dicam. Quidquid enim dixerò, quidquid cogitavero, finitum est; tu autem immensus es, & incomprehensibilis, & magnitudinis tuæ non est finis.

6. Deus infinite, qui es Trinus in personis, sed unus in essentiâ; & ita divinitatem communicas, ut Unitas non lædatur; communica mihi copiosam gratiam, ut sim tecum unus charitate perfectâ.

7. Sancte Sanctorum, Deus spirituum, & cunctæ carnis, à cujus conspectu tremit cœlum & terra, omni qua valeo virtute te benedico, quia per Ecclesiæ tuæ sanctæ documenta in fide tuâ confirmasti me.

8. Te invoco, Beata Trinitas, ut venias in me, & templum dignum gloriæ tuæ efficias me. Perfice me Deus, qui plasmasti me, usque ad plenam formam imaginis, & similitudinis tuæ, ad quam fecisti me.

9. Deus immense, à quo omnia, per quem omnia, in quo omnia facta sunt, custodi me opus manuum tuarum in te sperantem, & in tuâ solummodo misericordiâ confidentem.

10. Domine, qui dixisti: Non videbit me homo, & vivet, Moriar, ut te videam. Hæc est enim vita æterna, ut te Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum, unum, verum, & solum Deum cognoscam, & amem in sæcula sæculorum.

DE

DECAS X.

1. **P**ater immensa majestatis, principium absque principio, qui à nullo procedis, gaudeo quòd intrà te ipsum Verbum tuum æternum concipias, Filiumque generes adeò tibi similem, ut sit unum & idem tecum.

2. Pater cœlestis, à quo omnis Paternitas in cœlo, & in terrâ nominatur, obsecro te per Filium tuum Unigenitum, in quo tantoperè delectaris, ut multos alios dignas filios per gratiam adoptionis, ut Paternitas tua ubique dilatetur, & resplendeat.

3. Pater ingenite, innascibilis, improducibilis, fons Deitatis, ac totius entitatis origo, sanctifica me in veritate, ut qui à te processi, in te perpetuò maneam, nec unquam mens mea à te avertatur.

4. Fili Dei Unigenite, qui æternâ generatione à Patre procedis, ipsi cœqualis, & consubstantialis, fac me pro modulo meo hujus similitudinis & æqualitatis aliquâ ex parte participem.

5. Fili Dei, Deus de Deo, lumen de lumine, sapientia increata, candor lucis æternæ, fac me filium lucis in hac vitâ, ut in æternâ lumine gloriæ illustratus, videam te gloriosum & benedictum in secula.

6. Splendor paternæ gloriæ, & figura substantiæ ejus, qui summè dilectus à Patre, ipsumque Patrem summè diligens, simul cum ipso unicâ spiratione producis Spiritum Sanctum: emitte lucem tuam, & veritatem tuam, ut splendoribus tuis illustratus cognoscam te, & diligam, sicut tu diligis Patrem, & eum perfectè cognoscis.

7. Sancte Spiritus, consolator dulcissime, donum Altissimi, & unctio Electorum, da mihi teipsum donum infinitum, ut & ego spiritus sim sicut es tu, omnis terrenæ contagionis expers; & sanctus sicut tu, currens inoffenso pede viam mandatorum tuorum.

8. Spiritus Patris, à quo accipis divinitatem, & omnipotentiam: Spiritus Filii, à quo accipis ejusdem sapientiam: Spiritus utriusque, à quibus accipis infinitum amorem, quo se mutuo amant; illabere menti meæ, & fac concordiam in affectibus meis, ut conjungar tibi in uno spiritu, & totus convertar in spiritum amoris.

9. Sanctissime Spiritus, & amor suavissime,

charitas essentialis, & totius charitatis principium, bonitas æterna, à qua omnia bona in nos descendunt; inflamma voluntatem meam ferventissimo tui amore, & adstringe me tibi, ac Patri, & Filio; ut nec intellectu, nec affectu à vobis divellar.

10. Sancta & adoranda Trinitas, Deus meus, & omne bonum meum, da teipsum mihi, & sufficit mihi. Quid enim ei sufficit, cui tu non sufficis?

CAPUT XVII.

Vitam Christi esse Fontem omnium bonorum.

Quomodo ex eâ pii affectus eliciantur.

Prolixi voluminis opus foret bona omnia commemorare, quæ ex vitâ Christi velut ex fonte uberrimo, & nunquam deficiente scaturiant, & perenniter fluunt. Ipse enim Salvator noster factus est nobis à Deo sapientia, justitia, redemptio, & sanctificatio. In ipso habemus divitiâ salutis, thesaurum meritum, cumulum perfectionis. Sicut Sol aspectu suo lætificat, influit, illuminat, nec unquam cessat operari: ita verus Sol animarum Jesus Christus jugi influxu infundit in nos, & imprimit mores suos, virtutes suas, suam Divinitatem. Vitæ ejus consideratio erigit in adversis, in prosperis reprimat, tollit peccata, conciliat gratiam, excitat ad amorem, juvat incipientes, dirigit proficientes, edocet perfectos. Quemadmodum unguentarii semper olent id quod attrahunt, sic Christianus, qui assidue cum Christo versatur, ejus redolet patientiam, charitatem, humilitatem, ceterasque virtutes, quas vitæ suæ studioso sensim instillat idem Dominus virtutum, cujus doctrina seminarium justitiæ, vita speculum prudentiæ, & temperantiæ, mors exemplum est fortitudinis. Sed quia non sufficit Christi vitam meditari, nisi etiam ex eâ pii, & devoti affectus eliciantur, hujus praxim in hoc capitulo breviter indicabo, ut auctorem fidei respicientes, eundem salutis nostræ atque perfectionis consummatorem habeamus.

DECAS I.

1. **D**omine Jesu Christe, concede mihi mihi peccatori vitam & mores tuos præ oculis mentis semper habere, & pro viribus imitari.

V 1

2. O